

[Bo Kristensen]

blem, men hvor man ikke som regering har kunnet løse det tidligere.

Noget af det, som det konservative folkeparti har hæftet sig ved, er den grundlæggende betænkning, der ligger bag pensionsudvalgets betænkning, nemlig ældrekommis-sionsens, hvis formand hed Bent Rold Andersen, som sagde, at man på disse felter, når vi taler pension, skulle være meget opmærksom på at få løst problemerne i en større helhed, så vi ikke laver kortsigtede lappeløsninger, men ser det i et større plan. Den tankegang er det konservative folkeparti meget enig i. Vi synes, det er en god idé at få lagt en plan, som kan række frem, i stedet for at vi får disse delelementer. Socialdemokratiet fremsatte jo også et lovforslag for tre uger siden, som havde plukket lidt i pensionsudvalgets betænkning, som jo er sendt til høring. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi på disse felter får en overordnet helhed, og at der er afstukket en plan for, hvilke økonomiske muligheder og ressourcer der er til rådighed.

Derfor kan det konservative folkeparti varmt anbefale, at det af finansministeren nedsatte udvalg kommer i gang, så vi på den måde meget hurtigt kan få en helhedsplan for hele ældre pensionsområdet og ikke får det plukket ud i småbidder og dermed ødelægger mulighederne for at få pensionsordningerne som helhed på plads i vores samfund.

Jens Peter Jensen (V):

Jeg kan ganske tilslutte mig ministerens bemærkninger til det forslag, der her foreligger, både den del, der vedrører sympatien for forslaget og tanken bag ved det, og de bekymringer, der er med hensyn til at få det dækket.

I øvrigt vil jeg minde hr. Kaj Poulsen om den nye Anker Jørgensenske doktrin, som i dag er offentliggjort i Aktuelt under overskriften: »Regningen skal betales«.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre er enig i intentionerne i forslaget om at afskaffe det dobbelte samordningsfradrag.

Det dobbelte samordningsfradrag er selvfølgelig en anakronisme, som hr. Kaj Poulsen gjorde rede for, og vi er enige i, at det bør fjernes så snart som muligt. Men vi er jo

altså i den situation, at vi længe har levet under den nye Anker Jørgensenske doktrin, og vi vil ikke uden videre i dag sige ja til en udgift på 100 eller 200 mill. kr., hvis vi så om et halvt års tid her fra talerstolen skal høre mange hånlige bemærkninger over de måder, vi har finansieret det på. Derfor vil vi, inden vi siger ja, være meget interesseret i at finde ud af, hvor vi kan skaffe pengene fra. Jeg vil påpege, at f.eks. tjenestemandenes ægtefællepensioner i kraft af udviklingen og den regulering, de er udsat for, har fået en højere værdi, end de havde tidligere, i virkeligheden en langt højere værdi, end man har på andre områder, hvor der er ægtefællepension. Vi er vist helt oppe på omkring 80 pct. af tjenestemandspensionen, medens det normalt vil være sådan, at ægtefællepensioner, hvis man er pensioneret på anden vis, kun er 50 til 60 pct. af egenpensionen.

Derfor mener vi, der måtte være mulighed for at forhandle med tjenestemandorganisationerne om, hvordan man skulle fordele disse midler på en mere hensigtsmæssig måde. Jeg vil ikke sige, at vi kun vil gå ind for dette forslag, hvis provenuet er 0 – det tror jeg ikke vi kan nå – men det må være afgørende, at man ser på hele området og får en medforståelse hos de mennesker, det handler om. Sagen er jo nemlig, at der vil være nogle temmelig vanskelige overgangsproblemer, hvis man skal ind i en aftrapningsordning, sådan som delpensionsudvalget har foreslået, og derfor kunne man være fristet til at sige, at det nok ville være nemmere at gøre det på én gang, men også dermed kommer man jo ind i overgangsproblemer, fordi man har med folk at gøre, som har levet med det store samordningsfradrag og måske derefter yderligere får den lavere ægtefællepension.

Der bliver altså nogle problemer for eksisterende pensionister, og de er meget tekniske. Derfor vil vi gerne henholde os til det, som også finansministeren henviste til at delpensionsudvalget havde foreslået, nemlig at der blev lavet et udredningsarbejde vedrørende de tekniske problemer, hvorefter der forelægges en samlet løsning af hele problemstillingen. Det gør vi ikke, fordi vi ønsker at udsætte sagen mest muligt, tværtimod vil vi gerne opfordre regeringen til at foretage et sådant udredningsarbejde. Vi tror ikke på, at det kan ske i arbejdsmarkedsudvalget, og det hænger sammen med, at der er andre proble-